

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-02-24)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-02-24)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 83. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010085.pdf> (tilgået 30. juni 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Fru Heiberg til A. F. Krieger.
d. 24. Februar 1862.

Jo det er rigtignok smukt, paa samme Tid, som De formaner mig til at være flittig i mit Embede — hvilket det var min Hensigt i Aften, naar jeg kom hjem, at adlyde — og ret at sætte mig ind i en Slavinde af Kjærligheds Lidelser, Haab og Seier, sender De mig en saadan Mængde af Aandsføde, at Slavinden maa skjøtte sig selv til en anden Gang, og jeg atter forsømmer min Pligt.² Tak for Billedet af C.³ Det ligner skammeligt godt. Han seer ud, som om han ikke alene børstede sine Støvler med Tran, men end-ogsaa friserede Haaret dermed. Der er noget rørende ved denne Mand; ogsaa han er en Slags „Trop“, der ikke kan leve af 1 Bd. om Ugen, som han ikke faaer....

... Andræs Tale er dog, mellem os, for tør og stiv; kunde ikke hvad her er sagt, siges med Halvdelen af de Ord, som ere brugte?⁴ Jeg finder den, Gud hjælpe mig, kjedelig og har havt ondt ved at holde mine Tanker ved den. De siger maaskee, at det er min Feil og ikke hans, og det vil jeg ogsaa helst, at det skal være....

s. 84. „Tonietta“ gik da, som en Anelse siger mig, i Aften for sidste Gang i mange Aar; ialtfald spillede jeg vist Rollen for sidste Gang.¹ Besynderligt nok har jeg først i Aften udfundet, hvad der egentligt er dette Stykkes væsentligste Feil. Jeg skal forklare Dem det, naar vi atter tales ved.

De spørger mig, hvem der spillede Elskeren i Nina 1836?² Paa mig, som spillede Nina, har han ikke gjort det tilbørlige Indtryk, eftersom jeg virkelig ikke kan huske det. Tak for at De kan huske Elskerinden! Ogsaa hende har jeg glemt, uagtet jeg har en Kjærlighed for hende paa Grund af Heibergs Vers over hendes Fremstilling, og naar jeg nu hører, at hun ogsaa erindres af Dem efter saa mange Aars Forløb, saa forøges jo min Kjærlighed til hende....